

Fakanál, magas sarkú, szoknya, diploma – nők az önkormányzatokban címmel tartottak beszélgetést csütörtökön az EU-táborban Zeteváralján, ahol egy órára a szebbik nemé volt a főszerep. Legalábbis azoké a nőké, akik vezetőként letettek, vagy le akarnak tenni valamit az asztalra. A MIÉRT alelnökének, **Kádár Petrának** beszélgetőtársai **Lőrincz Csilla**, az RMDSZ nőszervezetének alelnöke és

Melles Mária

, Tusnád alpolgármestere, és a helyi RMDSZ elnöke voltak.

Lőrincz Csilla szerint a beszélgetés címe nem helytálló ma már, mert nem az a lényeg, hogy a dekoltázsod rendben van-e, vagy a cipőd sarka kopog-e a hivatali folyosón, a lényeg, hogy miként végzed a dolgod. Ennek ellenére az a tapasztalata, hogy mégsem veszik elég komolyan a nőket a politikában.

A nőszervezet alelnöke miután felvázolta, hogy nem fognak kesztyűs kézzel bánni a témával, a beszélgetést hallgató fiúkhoz fordult a kérdéssel, ki az, aki úgy képzelte el jövőjét, hogy a párja otthon mos, főz, takarít, miközben ő dolgozik, és eltartja a családját. Az amúgy is jóval kisebb létszámban üldögélő fiúk közül senki sem merte megkockáztatni a karlendítést, sőt a lányok sem érezték úgy, hogy a mosogató és tűzhely között ingáznának egész életükben.

A férfiak egyfórmán vezetik az autót és az országot is

Azt mondják, a politika a társadalom működésével kapcsolatos legkedvezőbb szabályozás létrehozása és működtetése lenne. Lőrincz Csilla szerint ezt a feladatát ma már az európai politika nem látja el, valahol megbukott. Erre rámeleg a választópolgárok bizalma is, a politikusok is már csak vergődnek – mondja az alelnök, aki hozzátette, hogy ebben szerepe lehet a férfias politizálásnak is. Ez annyit tesz, hogy az erősebb nem úgy vezet autót és országot is, hogy csak a célt látja, és közben nem veszi észre, mi történik körülötte. A nők szerint ennél sokkal kifinomultabban közelítik meg a tennivalókat. **Mi nem szeretjük, ha szanaszéjjel vannak a zoknik** – mondja.

Kötelező kvótát a nőkért!

Ahol viszont állóurnás szavazást tartottak, és így a nőknek is reális esélyeik voltak, ott a közösség befutóhelyre sorolta őket. Így történt ez Csíkszeredában, ahol a négy női jelölt közül hárman sikerrel jártak a választásokon. Az alelnök szerint a kérdés egyik megoldása a kötelező kvóta bevezetése lenne minden előnyével és hátrányával együtt. Ez persze nem azt jelentené, hogy a nőknek nem kellene továbbra is bizonyítaniuk.

Ne a nőiességedet, az eszedet használd!

Ilyenkor természetesen kell egyfajta önbizalom is, de a beszélgetőtársak egyetértettek abban, hogy nem nőként, hanem emberként van szükség erre a tulajdonságra. Melles Mária például érzett annyi önbizalmat magában, hogy újdonsült helyi elnökként ébresztgesse a szétesett RMDSZ-t, de ezt a döntését nem az határozta meg, hogy nő vagy férfi.

Lőrincz Csilla szerint már nem azt a világot éljük, amikor a székely ember egyszer elmondja a feleségének, hogy szereti, és **ha valami változik, akkor szól**. A nők igénye megváltozott, és a vezetőknek kötelessége lenne figyelembe venni a társadalmi realitásokat egy-egy döntés meghozatalában. Egyszóval nem válasz az egy önkormányzati vezető részéről, hogy van harmincnégy játszótér a városnak, és az azokat mindennap használó édesanyák figyelemfelhívása ellenére ő úgy látja, hogy mindegyikük rendben van.

Persze **előnye is van annak, ha női vezetőként teszi a dolgát valaki**, Melles Mária szerint például a szebbik nemnek kifejezetten jobb a problémamegoldó készsége. Lőrincz Csilla viszont nem emlékszik arra, hogy valaha is arra koncentrált volna munkavégzés közben, hogy előnyt kovácsoljon a nőiességéből. Elmondása szerint komolyan úgy gondolja, hogy az esélyegyenlőségen van a hangsúly és az asztalon, ami mellett a mindennapi teendőit végzi az ember.

A beszélgetés vidám hangulatban záródott, és azzal a konklúzióval, hogy mi nők igenis harcoljuk ki a nekünk járó tiszteletet, és érezzük legalább egyenlőnek magunkat a férfiakkal.

Csak kifelé menet tűnt fel az EU-tábor bannerének **két fiatal férfi figurája**. Mint Európa fiataljainak megrajzolt képviselői.